

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Revenja femenina

La història. Nova York, més o menys avui. Una advocadessa madureta i viscalaverge, s'allita amb un guaperes casat, en descobrir-ho, s'alia amb la muller d'ell i juntes ordeixen una venjança.

La pel·lícula. La primera llei cinematogràfica (no escrita) a tenir en consideració, és que no et pots refiar d'una comèdia aparentment intel·ligent. Fotogènica. Compte, doncs. En el cas de *No hay dos sin tres*, no abandonar-se al glamour novaiorquès d'un relat tant o més conservador que el relleu reial d'en Felip Sisè. El més curiós de la qüestió radica en que el depredador filmic de semblant niciesia d'aparença feminista, és, ni més ni menys, que Nick Cassavetes (Nova York, 1959), fill del John Cassavetes i la Gena Rowlands!, els mateixos de comèdies de culte com són *Maridos* (1970) i *Opening Night* (1977). I

ara la pregunta cromosòmica: ¿per què els fills d'artistes insignes no acostumen a no estar a l'alçada dels seus progenitors?... Tornem a la comèdieta. En la venjança feminista que es marquen les tres dones burlades de la pel·li, no s'avança ni un mil·límetre en la incruenta (o sí) guerra entre dones i homes a la grenya. A partir de l'agraït guió de la Melissa Stack, generós en revenges femenines de nivell escolar, *No hay dos sin tres* apel·la als llocs comuns de la lluita de sexes, i on el sexe és més intuït que no pas mostrat. Amb

tot, el joc dóna peu per a que la Cameron Díaz s'acrediti, un cop més, com a eficient comedianta, capaç d'autoparodiar-se i alhora no humiliar el seu personatge. Ens riem d'ella, no amb ella; a la seva vora, l'hiperactiva Lelie Mann tampoc no es queda manca, amb la propina visual de l'explosiva Kate Upton, la tercera en concòrdia. Totes tres aliades contra el danès Nikolaj Coster-Waldau que va que se les pela defensant el seu patètic seductor impenitent.

No hay dos sin tres

Director: Nick Cassavetes.
Intèrprets: Leslie Mann,
Cameron Díaz, Nikolaj Coster-
Waldau. EUA, 2014. 109'.
JC Alpicat, Lauren Lleida,
Majèstic Tàrrega. 13 juny.

El tema. Compte amb la bigàmia amateur. No sancionada per la religió, esclar.

La imatge. Les envejoses Cameron Díaz i Leslie Mann perseguint l'escultural Kate Upton per la platja.

La frase. "Els detalls sí que importen", assegura la muller del seductor. Sobretot si són de vint-i-quatre quirats i amb profusió d'in crustacions diamantines!

La recomanació. Col·leccionistes de comèdies establertes a Nova York i les Bahames, guais i "fashion".